

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1450/2521

นางทับ เย็นใจ โจทก์ นายบุญมี หรือมี ดอกบัว จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1500

ย่อ / หลักกฎหมาย

ภริยาแยกไปอยู่บ้านเดิมได้ 25 ปี สามีไม่ได้ส่งเสียเลี้ยงดู เหตุที่แยกไปเพราะสามีบิบบังคับ เป็นการที่สามีจงใจทิ้งร้างภริยาและไม่เลี้ยงดูภริยา ภริยาหย่าได้

คำพิพากษา

โจทก์เป็นน้องภริยาจำเลย ภริยาจำเลยตาย โจทก์จำเลยจดทะเบียนเป็นสามีภริยากัน ต่อมาแยกกันอยู่ ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาให้โจทก์จำเลยหย่าขาดจากสามีภริยากัน จำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยข้อกฎหมายว่า "ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าโจทก์จำเลยจดทะเบียนสมรสเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ได้กลับไปอยู่บ้านเดิมของโจทก์ตลอดมาจนบัดนี้เป็นเวลากว่า 25 ปี โจทก์กับจำเลยแยกกันอยู่ไม่ได้อยู่กินร่วมฉันสามีภริยาตลอดมานับแต่วันแยกกัน จำเลยรับว่าไม่ได้ส่งเสียเลี้ยงดูให้การอุปการะแก่โจทก์ เพราะเหตุที่จำเลยมีฐานะยากจนกว่า ที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์เป็นฝ่ายจงใจละทิ้งร้างจำเลยไปไม่ถือว่าเป็นเหตุหย่านั้น พิเคราะห์แล้ว ได้รับความจากคำเบิกความของตัวโจทก์เองว่า ในตอนแรกเหตุที่โจทก์ยินยอมเป็นภริยาจำเลยก็เพราะเห็นแก่น้องสาวซึ่งมีบุตรเกิดกับจำเลยถึง 8 คน ขณะน้องสาวถึงแก่กรรมบุตรยังเล็ก ๆ เมื่อจำเลยพาโจทก์ไปอาศัยอยู่กับนายม่วงบิดาจำเลยนั้น จำเลยไม่มีงานทำ ได้แยกไปอยู่ที่กรุงเทพมหานคร นาน ๆ ประมาณ 2-3 เดือน จึงกลับมาเยี่ยมโจทก์ ต่อมาโจทก์ทราบจากญาติของจำเลยว่า จำเลยไปได้ภริยาใหม่ที่กรุงเทพฯ อีกคนหนึ่ง โจทก์ได้สอบถามจำเลย จำเลยก็พาลหาเหตุทะเลาะวิวาท และต่อมาก็ขับไล่ใส่ส่งโจทก์ให้ออกไปจากบ้าน เมื่อโจทก์ไม่ยอมออกไป จำเลยก็ได้พาบุตรจำเลยทั้งหมดที่เกิดกับน้องสาวโจทก์ที่ตายหนีออกจากบ้านไปเป็นการบิบบังคับโจทก์ โจทก์จำเป็นต้องกลับไปอยู่บ้านเดิมของโจทก์หลังจากโจทก์กลับไปอยู่บ้านเดิมตลอดมา 24-25 ปี จำเลยเองก็รับในข้อเท็จจริงนี้ว่าจำเลยไม่เคยไปรับโจทก์กลับหรือไปอยู่กินร่วมกันกับโจทก์ฉันสามีภริยา แสดงให้เห็นเจตนาของจำเลยที่จะเป็นฝ่ายจงใจละทิ้งร้างโจทก์ไม่ใช่เป็นเรื่องที่โจทก์จงใจละทิ้งร้างจำเลยตามที่จำเลยอ้าง โจทก์จึงถือเป็นเหตุหย่าได้ จำเลยฎีกาว่า เหตุที่จำเลยไม่ได้ส่งเสียเลี้ยงดูให้การอุปการะแก่โจทก์ตามควร ก็เพราะจำเลยยากจนกว่าโจทก์นั้น คดีได้ความว่า โจทก์เองเมื่อกลับไปอยู่บ้านเดิมแล้ว ก็ได้ประกอบอาชีพทำนา ไม่ปรากฏว่ามีฐานะดีร่ำรวยกว่าจำเลยแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามหากจำเลยยังคงรักใคร่โจทก์อยู่บ้างแล้ว แม้จะมีฐานะต่ำต้อยกว่าโจทก์ จำเลยก็น่าจะเอาใจใส่ดูแลโจทก์หรือช่วยเหลือโจทก์ตามควร แต่ข้อเท็จจริงกลับปรากฏว่าหลังจากแยกกันอยู่ได้นานประมาณ 24-25 ปี จำเลยไม่เคยไปมาหาสู่ดูแลโจทก์ฉันสามีภริยาเลย ข้ออ้างของจำเลยฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

พิศิษฐ์ เทชะบำรุง · ชลอ จามรมาน · พัลลภ เสถียรธรรมกิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1450/2521>